

РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. Б. , 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., V СЪСТАВ в публично заседание на тринадесети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **МАЯ Н. СТЕФАНОВА**

при участието на секретаря **РАЙНА Г. ЖЕКОВА**
като разгледа докладваното от **МАЯ Н. СТЕФАНОВА** Административно наказателно дело № 20212120201682 по описа за 2021 година

Производството е образувано по жалба от „Е.“ АД с ЕИК ... със седалище в гр.Б. и адрес на управление ... с представляващ Х. Ш. П. в качеството на изпълнителен директор срещу наказателно постановление № К20_96-F544285/12.10.2020г., издадено от директор на Дирекция "Контрол" при ТД на НАП-Б., с което за нарушение на чл. 124, ал.2 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) и на основание чл. 182, ал.2 ЗДДС на жалбоподателя е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2417,62 лева.

С жалбата се моли отмяна на обжалваното наказателно постановление, поради незаконосъобразност. Застъпва се твърдение, че е допуснато нарушение на разпоредбата на чл.34 ал.1 ЗАНН, като АУАН е съставен след изтичането на 3 месечния срок от откриване на нарушението.

В открито съдебно заседание представител на Е. АД не се явява редовно призован. Не се представлява и не се претендират разноски.

За административнонаказващия орган се явява юрисконсулт, която счита, че нарушението е безспорно доказано, поради което и пледира за оставяне на жалбата без уважение и присъждане на разноски.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на седемдневния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН (видно от приложената разписка на л. 6 гръб - НП е връчено на представител на жалбоподателя на 26.02.2021г., а жалбата е депозирана на 05.03.2020г.). Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално **допустима**. Разгледана

по същество жалбата е **основателна**, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното.

Във връзка с извършване на проверка на дейността на Е. АД свидетелката С.В. – инспектор по приходите в ТД на НАП – Б. при проверка на документите констатира, че Е. АД е издало фактура с № 0001001327/18.12.2019г. с получател „К.“ ЕООД с ЕИК ... с данъчна основа 48352,44 лева и дължим ДДС – 9670,49 лева, но не я е включило в дневника за продажбите за данъчен период м. декември на 2019г. Установила, че фактурата е била включена в следващия данъчен период, в дневника за м. януари 2020г.

На база горните факти свидетелката В. преценил, че Е. АД е нарушило разпоредба на чл. 124, ал. 2 ЗДДС, поради което на 22.04.2020г. съставила срещу него АУАН с № F544285. АУАН бил предявен на представляващ дружеството, който го подписал и получил препис от него, без да прави възражения.

Въз основа на съставения акт било издадено обжалваното наказателно постановление от директор на Дирекция "Контрол" при ТД на НАП-Б., с което за нарушение на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС и на основание чл.182, ал. 2 от ЗДДС била наложена „Имуществена санкция“ в размер на 2417,62 лева. В постановлението АНО твърди, че задълженото лице е декларирало ДДС за месец януари 2020г. и по този начин неотразяването на въпросната фактура е довело до определяне на по-малък размер на данък за внасяне за месец декември.

Така изложеното се установява от приложените по делото писмени и гласни доказателства.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на жалбоподателя, както и като съобрази задължението си да проверява изцяло законосъобразността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, намира от правна страна следното:

Съдът счита, че наказателно постановление е издадено от компетентен орган, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице, видно от приобщеното към материалите по делото копие на Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. Въпреки това съдът счита, че в хода на производството са допуснати съществени нарушения, довели до опорочаване на издаденото НП.

На първо място съдът споделя доводите на жалбоподателя за липса на посочена дата на извършване на нарушението.

Производството по установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания чрез съставяне на АУАН и издаване на НП е строго формализиран процес и ЗАНН урежда изчерпателно процедурата и реквизитите, които трябва да съдържат съответните актове. С нормите на чл. 42, т.3, предложение първо от

ЗАНН и чл. 57, ал.1, т.5, предложение второ от ЗАНН е въведено изрично задължение на актосъставителя и АНО да посочат датата на извършване на нарушението. Посочването на датата на извършване на административното нарушение е от значение не само като индивидуализиращ белег на нарушението, но и с оглед съдебната проверка за спазване сроковете по чл. 34 от ЗАНН в административнонаказателното производство. Времето на извършване на административното нарушение е определящо и за приложимия материален и процесуален закон, съгласно чл. 3 от ЗАНН. В случая актосъставителят и АНО са посочили само, че жалбоподателят не е включил в дневника за продажби за данъчен период месец декември през 2019г., издадената от него фактура. Очевидно е, че се касае за нарушение, извършено с бездействие, но не става ясно кога в крайна сметка това нарушение е било довършено – т.е. до кога е следвало субектът да изпълни задължението си, респективно от кога бездействието му се превръща в нарушение. В съдебно заседание представителят на АНО заяви, че това би следвало да е 15.02.2020г., но тази дата не е посочена в АУАН и НП. В действителност датата би следвало да е 31.12.2019г. (съгласно чл. 87, ал. 2 от ЗДДС всеки данъчен период е едномесечен и съвпада с календарния месец, а съгласно чл. 124, ал.2 ЗДДС - лицето е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени – т.е. издадената през месец декември фактура – данъчен документ по чл. 112, ал.1, т. 1 ЗДДС, е следвало да се отрази в дневника за м. декември до края на този месец). При това положение, като дата на извършване на нарушението би следвало да се счита 01.01.2020г. – т.е. първия ден след изтичане на крайния срок, но това не е отразено в двата процесуални документа. Недопустимо е датата на извършване на нарушението да се извлича по тълкувателен път или да се посочва от актосъставителя едва в съдебното заседание, а следва да се приеме, че в конкретния случай АНО не е изпълнил задължението си да посочи точно датата, на която твърди, че е било извършено нарушението или поне – периодът, в който задълженото лице е бездействало. Това по мнение на съда е самостоятелно основание за отмяна на санкционни акт.

В конкретния случай в АУАН е посочено, че невключването на фактурата в съответния дневник за продажбите е довело до определяне на данъка в по-малък размер – т.е. налице е твърдение за съставомерен признак от обективния състав на нарушението, който признак да е вменен на нарушителя и срещу който той да може да организира защитата си. Същото обстоятелство е пренесено и в НП. На отделен коментар подлежи обстоятелството, че твърденията на АНО за по-малък размер на данъка са и недоказани. АНО не е ангажирал нито едно доказателство, от което да е видно, че действително размерът на декларирания данък за декември 2019г. е бил 9670,49 лева. Щом не е доказано, че невключването на фактурата в дневника за продажби за правилния данъчен период е довело до определянето на данък в по-малък размер – то и деянието се явява несъставомерно, а от там и издаденото НП е незаконосъобразно.

В случая - наказаният е данъчно задължено лице, регистрирано по ЗДДС, което според

АНО не е изпълнило в предвидения в ЗДДС срок задължението си да отрази в ДП за съответния данъчен период обстоятелство, от значение за начисляване на дължимия от това лице ДДС.

В обобщение на гореизложеното настоящият състав приема, че в хода на производството са били допуснати съществени нарушения на закона, поради посочените аргументи, поради което и наказателното постановление следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора следва ТП на НАП-Б. да заплати направените по делото разноски на жалбоподателя, но тъй като няма направено такова искане съдът не се произнася.

Така мотивиран, на основание чл.63, ал.1, предложение трето от ЗАНН, Б.кият районен съд, V-то наказателен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № K20_96-F544285/12.10.2020г., издадено от директор на Дирекция "Контрол" при ТД на НАП-Б., с което на „Е.“ АД с ЕИК ... със седалище в гр.Б. и адрес на управление ... с представляващ Х. Ш. П. в качеството на изпълнителен директор за нарушение на чл. 124, ал.2 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) и на основание чл. 182, ал.2 ЗДДС на жалбоподателя е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2417,62 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Б. в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Б.: _____